

๖ ๓ ๒

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๔๙๒

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง

๖ ๓ ๓

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕๐ กันยายน ๒๔๕๒

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๓ แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

^{แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉ. ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๐}
*“(๓) ต้นฉบับเอกสารที่อยู่ในความอารักขาหรือใน
ความควบคุมของทางราชการนั้น จะนำมาแสดงได้ต่อเมื่อ
ได้รับอนุญาตของรัฐมนตรี หัวหน้ากรม กอง หัวหน้าแผนก
หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่
กรณีเสียก่อน อนึ่ง นอกจากศาลจะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

๖ ๓๔

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๔๘๒

สำเนาเอกสารหรือข้อความที่คัดจากเอกสารเหล่านั้น ซึ่ง
รัฐมนตรี หัวหน้ากรม กอง หัวหน้าแผนกหรือผู้รักษากร
แทนในตำแหน่งนั้น ๆ ได้รับรองถูกต้องแล้ว ให้ถือว่าเป็น
อันเพียงพอในการที่จะนำมาแสดง "

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี